

Sygn. akt II KO 85/19

POSTANOWIENIE

Dnia 17 grudnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **S. M.**

skazanego z art. 148 § 2 pkt 2 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 17 grudnia 2019 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 1 marca 2010 r., sygn. akt XVIII K (...),

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

W dniu 30 września 2019 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek S. M. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 20 stycznia 2011 r., sygn. akt II AKa (...), zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 1 marca 2010 r., sygn. akt XVIII K (...).

W dniu 3 października 2019 r. Przewodniczący II Wydziału Izby Karnej Sądu Najwyższego zarządził zwrócić się do skazanego o udzielenie – w terminie 7 dni pod rygorem nierozpoznania wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu i skierowania wniosku na posiedzenie w trybie art. 545 § 3 k.p.k. w przedmiocie odmowy wniosku - informacji jakie to okoliczności, wskazane w art. 540 k.p.k., art. 540a i b k.p.k. mają stanowić podstawę wniosku o wznowienie postępowania.

Na to pismo S. M. udzielił odpowiedzi w dniu 14 listopada 2019 r. W piśmie adresowanym do Sądu Najwyższego skazany wskazał, że okolicznościami stanowiącymi podstawę do wznowienia postępowania są następujące kwestie:

1. zabójstwa M. O. oraz R. D. dokonał jego brat W. M.;
2. pistolet „C.” kal. 9 mm P. nadal jest w posiadaniu W. M.;
3. jego mama posiada list napisany przez W. M., w którym przyznaje się do zabójstwa M. O. oraz R. D.;
4. W. M. oraz M. K. – sporadycznie, ale nadal dokonują przestępstw (oszustw), podając się za funkcjonariuszy Centralnego Biura Śledczego Policji lub za agentów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Unormowanie wynikające z treści art. 545 § 3 k.p.k. określa możliwość odmowy przyjęcia wniosku nie pochodzącego od osoby wymienionej w § 2 art. 545 k.p.k. (obrońca lub pełnomocnik) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku wynika jego oczywista bezzasadność.

W judykaturze prezentowany jest pogląd, że uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny jest zatem dopuszczalne, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie sądu z urzędu (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19).

Wniosek złożony przez S. M. nie zawiera ani przesłanek określonych w przywoływanych w cytowanym judykacie przepisach, ani argumentacji wskazującej na wystąpienie jakiegokolwiek nowej okoliczności uzasadniającej wznowienie. Jednocześnie trzeba zaznaczyć, że wskazane w piśmie uzupełniającym wniosek o wznowienie okoliczności dalej nie spełniają wymogów określonych w treści art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k., będących podstawą do wznowienia postępowania. Zaprezentowane kwestie stanowią w istocie rozszerzenie pierwotnego wniosku o wznowienie postępowania. W złożonym wniosku S. M. podjął bowiem próbę zakwestionowania poczynionych w sprawie ustaleń

faktycznych, wskazując, że sprawcą zabójstwa R. D. oraz M. O. jest jego brat – W. M.. To zaś sprawia, że po raz kolejny przypomnieć należy skazanemu, iż wyjaśniając na okoliczność zabójstwa R. D. przedstawił przebieg zdarzeń w sposób niejednolity, tj. zamiennie przyznawał się do winy albo stwierdzał, że odpowiedzialność za śmierć tego pokrzywdzonego spoczywa na S. M.. Podobnie było w wypadku wyjaśnień dotyczących zabójstwa M. O.. S. M. przedstawił bowiem kilka wykluczających się wersji. W żadnej z nich nie wspomniał jednak o ewentualnym sprawstwie swojego brata W. M., a nawet wskazał, że nic mu nie mówił o okolicznościach śmierci M. O.. Pomówienie przez skazanego innych osób o dokonanie przypisanych mu zbrodni nie spełnia kryteriów uzasadniających wznowienie postępowania.

Trzeba również zaznaczyć, że S. M. w swoich wyjaśnieniach zaprzeczył, aby nielegalnie posiadaną broń (C.) dał bratu. Zaniósł ją bowiem do teścia R. N., który wyrzucił ją do stawu.

Za wznowieniem postępowania nie może też przemawiać treść ujawnionego przez S. M. listu W. M. do matki. Otóż twierdzenie, że brat skazanego wyraził ubolewanie dotyczące wieloletniego faworyzowania go przez rodziców S. M. w żadnym stopniu nie może odnosić oczekiwanego przez autora wniosku o wznowienie postępowania skutku.

Także informacje związane z hipotetyczną obecnie prowadzoną działalnością przestępczą W. M. oraz M. K. pozostają bez związku z okolicznościami mogącymi spełniać warunki do wznowienia postępowania w sprawie S. M..

W zaistniałej więc sytuacji należało wniosek ocenić jako oczywiście bezzasadny w rozumieniu art. 545 § 3 k.p.k. i odmówić jego przyjęcia, bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci usunięcia braku formalnego związanego z przymusem adwokacko - radcowskim (art. 545 § 2 k.p.k.).